

Va ser un **moviment artístic**, que va néixer a França, a mitjans del segle XX. Aquest volia **trencar** amb la **manera convencional** que hi havia en aquell moment de fer cinema. Segons els integrants d'aquest moviment el cinema havia de ser més **conscient de la seva pròpia naturalesa**, és a dir buscar la veritat humana i exposar-la amb la major sinceritat possible.

CONTEXT HISTÒRIC

Ens trobem a França al **final de la Segona Guerra Mundial**, al 1945, quan les estrenes de pel·lícules estrangeres havien quedat aturades. Les noves **narratives i corrents** que arribaven des dels Estats Units i altres països Europeus, van ser gran **influència** pels nous **cinèfils i intel·lectuals**, entre ells **André Bazin** (Crític de cinema), que va escriure sobre el cinema i estava molt interessat en el llenguatge cinematogràfic com expressió artística.

Cap al 1948, **Alexandre Astruc** (director, guionista i escriptor francès), sense ser conscient, va escriure el que serviria de **primer fonament teòric** d'un futur i revolucionari moviment cinematogràfic. Va ser un text titulat "**Naissance d'une nouvelle avant-garde**" on parlava del concepte de "**caméra-stylo**".

A la dècada dels 50, els joves cinèfils que treballaven com crítics de cinema en diferents publicacions i revistes, com *La Revue du Cinéma* o *Les Temps Modernes*, on es realitzaven profunds estudis del cinema d'autors com Fritz Lang o D.W. Griffith. Una de les revistes més populars va ser **Cahiers du Cinéma**, coneguda per la seva portada groga, fundada per André Bazin i Jacques Doniol-Valcroze, ambdós crítics de *La Revue du Cinéma*.

Van començar a fer els seus primers projectes de direcció de cinema. Provant amb diferents tècniques que **trencaven**, tant **visual** com **narrativament** amb la manera tradicional de fer cinema de l'època.

El **neorealisme italià** i el **cinema negre** que es van popularitzar al EUA durant els anys 40 i 50, també va influenciar de manera artística a la Nouvelle Vague.